

IES EL CABANYAL DES DEL 2007 SENSE ACABAR. VERGONYA!

Corre Setembre de l'any 2007 i es produïx l'entrada al nou centre, després de 3 anys d'estar en barracons i un d'*okupes* a l'IES Serpis.

L'entrega del centre es produïx amb moltes deficiències: no funciona el generador d'emergència, hi ha goteres, etc. Eixos defectes de construcció, que encara patim, foren i estan sent reparats amb recursos del centre que podrien ser emprats per a millorar la qualitat de l'ensenyament amb la compra de material fungible par als tallers, compra de llibres, projectors i molts altres materials o infraestructures necessàries.

A més a més, per si no en teníem prou, s'entreguen només les dos primeres fases i en queda pendent la tercera per falta de pressupost tot i que hi havia, com sempre, sobrecost: pistes esportives, gimnàs, trinquet, cafeteria i 2 aules polivalents sense construir.

Durant aquesta llarga dècada, de res han servit les reivindicacions: anar a conselleria a manifestar-nos; tallar el trànsit a Blasco Ibáñez; enviar notes a la premsa; passar rajoles per registre d'entrada al PROP, etc.

I tampoc no han servit de res les nombroses reunions amb polítics i funcionaris de la Conselleria d'Educació i de l'Ajuntament de València. Sempre apareixia algun polític amb bones paraules donant-nos llargues, mai sense cap paper escrit, sense cap compromís ferm, i passant-li la pilota a algun altre per a esgotar les nostres energies. L'exemple més significatiu fou el de Màximo Caturla, secretari autonòmic d'educació, ara imputat a l'operació Taula per robatori (en el cas del nostre institut, amb un presumpte desviament de 5 milions d'euros). O bé apareixia CIEGSA, una empresa creada perquè a l'Administració no se li puga reclamar directament la deficient construcció dels centres. Som, doncs, víctimes innocents de tots aquests despropòsits i sofrim un important greuge comparatiu en relació als altres centres del districte i de la ciutat, en ser l'únic inacabat.

En resum, s'han incomplert per part de l'Administració sistemàticament tot els acords verbals de totes eixes nombroses reunions, amb CIEGSA o amb el Màximo Caturla de torn, fet que ha esgotat la nostra paciència. Ja no **VOLEM** més paraules, volem fets, volem que ens acaben el centre **JA**.

Ja estem farts de la discriminació laboral, insòlita i inacceptable, que pateix de forma continuada el departament d'Educació Física, maltractat com una assignatura menor, sense gimnàs ni pistes en condicions. Estem farts que el nostre alumnat i professorat patisca freqüents situacions de risc en el desenvolupament de les unitats didàctiques esportives, per falta d'uns mitjans i infraestructures dignes, com ara, entre molts altres, el cas de l'alumne Juan Sergio García García, que es va trencar un braç; que siguen menyspreats els seus drets legals i a canvi reben un tracte vexatori i injust. Ja estem farts, també, que no hi haja prou aules polivalents per a treballar decentment i amb la qualitat exigible. I estem farts de no tenir un ampli espai on esbargir-nos i esmorzar tranquil·lament, perquè no hi ha cap cafeteria construïda, sinó un barracó.

No pararem fins que estiga acabat el **CENTRE**. Ja no ens valen les paraules buides després de 10 anys d'espera i l'institut a mitjan construir, les promeses de reunions que no acaben de fer-se, on no es concreta res **DEFINITIU**, les telefonades sense resposta, els missatges perduts...

VOLEM FETS, VOLEM QUE ENS ACABEN L' IES EL CABANYAL JA. UNA MICA DE DIGNITAT. VERGONYA!

La comunitat educativa de l'IES el Cabanyal

"Les mares i pares del centre, la directiva, l'alumnat, el professorat i el personal no docent han consensuat i donat suport a aquest manifest per la finalització de l'última fase de construcció del centre"

